

[Kirkegaard.]

fang, men fordi beløbene for langt den største parts vedkommende simpelthen ikke lader sig inddrive.

Det har vel nok forundret et og andet af tingets ærede medlemmer, som det har forundret mig, at en partsfordeling af beløbene har taget så lang tid som fra 1933 — det år, da anlægget blev færdigt — til 1941; projektet blev jo vedtaget ved lov i 1924. Man spørger uvilkårligt sig selv: Hvem har egentlig ansvaret for, at disse problemer, altså særlig tinglysning af lodsejerbidragene, ikke er blevet færdigbehandlet, mens tid var?

Hvad der også kan forekomme en mærkeligt, er den måde, på hvilken ejendomshandler har fundet sted. Der er skrevet skøder, og tinglysning er bragt i orden, og det er sket, uden at den pågældende sælger, eller eventuelt hans sagfører, har fundet anledning til at gøre køberen opmærksom på, at spørgsmålet om lodsejerbidragene til Hvide Sande-anlægget endnu ikke havde fundet sin endelige afgørelse. Jeg kender således et tilfælde, hvor en mand købte en gård, en gård, som ubetinget var bidragspligtig efter den oprindelige bestemmelse, og han drev denne gård i 2 år, hvorefter han solgte den uden selv at have nogen anelse om denne pligt. Han blev så fra Ringkøbing fjord udvalgt af 1950 stillet overfor et krav på ca. 3 000 kr. Han nægtede ikke at betale, men gjorde en spagfærdig indvending, og kravet blev frafaldet.

Det er disse og mange andre enkeltheder, som jeg ikke skal trætte tinget med, der har fået mig til i min indledning at bruge det udtryk, at dette problem var gået i hårdknude.

Jeg tror ikke, der findes nogen anden rimelig løsning — og måske heller ikke nogen anden gennemførlig løsning — end den, som den højtærede minister for offentlige arbejder har foreslået, og jeg beder tingets medlemmer om at stemme for det foreliggende lovforslag. Lovforslaget omtaler, såvidt jeg kan se, kun lodsejerbidragene. Jeg har i et lokalt Ringkøbingblad set en bemærkning om det spørgsmål, som også er rejst af det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Thestrup, nemlig Ringkøbing købstads økono-

miske interesse. Det er muligt, at Ringkøbing by har en interesse, som den ganske naturligt ønsker tilgodeset. Såvidt jeg har forstået, har Ringkøbing kommune ydet 5 pct., og lodsejerne skulle yde 25 pct. af anlægsudgifterne. Det er i dette tilfælde, som i så mange andre, vanskeligt at afgøre, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt. Men i betragtning af den indstilling, som den højtærede minister har til dette vanskelige problem — en indstilling, som ministeren har givet udtryk for gennem det foreliggende lovforslag — tror jeg ikke, ministeren har noget ønske om at slutte denne sag, uden at også Ringkøbing by har fået, hvad der med rimelighed kan tilkomme den.

Oluf Pedersen: Det er naturligt, at når der træffes offentlige foranstaltninger, der kommer private til gode, skal disse deltage i dækningen af udgifterne. Men det forekommer mig, at vi her står overfor en sag, hvori der, om jeg så må sige, er kludret ganske forfærdeligt, dels gennem den dårlige fordeling — sådan som jeg har forstået det — dels derved, at man knap nok har overholdt lovens regler ved fordelingen. Endelig er der juridisk kun en tvivlsom mulighed for at skaffe pengene ind, og det vil tillige være forbundet med store omkostninger. Derfor tror jeg, at man under de givne forhold kommer til at acceptere lovforslaget; men jeg vil på den anden side gerne pointere, at dette ikke bør danne skole. Jeg synes, det er beklageligt, at man, såvidt jeg kan se, har kludret på en sådan måde, at det, som burde være betalt af private, nu kommer til at koste offentlige midler. Men, som sagt, under de givne forhold må vi tage lovforslaget, som det er.

Foged: Jeg vil takke den højtærede minister for lovforslaget. En årelang strid kan hermed bringes til afslutning. Jeg skal ikke knytte flere bemærkninger til selve lovforslaget. De synspunkter, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Sønderup, har gjort gældende, kan jeg ganske slutte mig til.

Det problem, jeg gerne vil sige nogle få ord om, vedrører det allerede nævnte spørgsmål: Ringkøbing bys bidrag. Ved loven af 1924 blev der pålignet Ringkøbing by 5 pct. af anlægsudgifterne som byens andel, uan-